

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

18. évfolyam 8.szám - az Úr 2017. évének augusztus havában

„Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban. Vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára. Várom a holtak föltámadását és az eljövendő örök életet.”

Hitvallásunk utolsó szakaszában jutunk el az Egyház közösségéhez. Isten népének egybegyűjtője az Egyház, aminek elsősorban a következő négy tulajdonsága jelentős: egy, szent, katolikus és apostoli.

Az Egyház egy, ugyanis Krisztus egyetlen közösséget alapított. Azonban látjuk, hogy ez a közösség bár isteni alapítású, ugyanakkor esendő emberekből áll, ennek következményeképp jelenik meg az Egyház életében a szakadások sorozata. Bár ezek a szakadások mai napig jelen vannak az Egyház életében, ettől függetlenül az Egyház továbbra is egy marad. Ennek a mivoltának kell egyre inkább erősödnie az ökumenikus törekvéseinkben, amelyekben megvalósítható, hogy megtartva a hagyományainkat az egységet kifejezzük.

Az Egyház ugyanakkor szent is. Hasonlóan az egy mivoltához a szentsége is kettős. Egyrészt szent, ugyanis isteni alapítású közösség, Isten jelen van ebben a közösségben, ugyanakkor morális értelemben sok esetben nélkülözi a szentséget az Egyház közössége. Éppen ezért feladata minden krisztushívőnek, hogy törekedjék az életszentségre. Egyrészt a saját üdvössége miatt, másrészt azért is, hogy az egyház szent mivolta egyre inkább megmutatkozzon és másokat is meghívjon ezzel az üdvösségre.

Katolikus az Egyházunk, ugyanis a világ végezetéig azt a változatlan és egységes hitet adja tovább, amit a Szentírásból és a Szentagyományból merít. Természetesen a mindenkorai időkre aktualizálva teszi ezt, hogy Isten parancsolatai és tanítása nehogy elévült hagyományokká váljanak.

Az Egyház apostolisága pedig a Krisztusra visszavezethető folytonosságra mutat rá. Egyrészt a hierarchikus rendben is megmutatkozik ez, másrészt abban, hogy van gyökere és alapja ennek a rendnek.

Az Egyháznak ez a négy tulajdonsága és ezek jelentősége arra vezetnek el minket, hogy ennek a közösségnek az alapvető feladatát és célját meglássuk, ami a hitvallás utolsó soraiban tárul elénk. A keresztségben újjászületünk az életre és a célunk az örök életre való eljutás. Ez alatt nem csak a halál utáni üdvözülést értjük, hanem a feltámadáskor megtörténő beteljesülését az életnek.

Rev. Reznek Ádám

Úgy élj, ahogyan gondolkodol, mert különben úgy fogsz gondolkodni, ahogyan élsz.

Paul Bourget

Események templomunkban

Július 29. Polgár Lora, **július 30-án** Belovics István részesült a keresztség szentségében.

Augusztus 5-én Péntes András és Milbik Anna - kötöttek szentségi házasságot.

Augusztus 6. Eszményi Dominik részesült a szent keresztségben. – Plébánosunk, András atya a szentmise keretében köszöntötte Varga Lóránt atyát, az új káplánt.

Augusztus 14-én az esti szentmise végétől augusztus 15. hajnali 5 óráig, kitett Oltáriszentség előtt imavirrasztást végzünk, hazánk hitben való megújulásáért. Kapcsolódunk ezzel a Szent István Bazilika, virrasztó közösségéhez.

Augusztus 15. Szűz Mária mennybevétele (Nagyboldogasszony). Parancsolt ünnep, egyben templomunk felszentelésének is ünnepe.

Augusztus 20. Szent István király, Magyarország fővédőszentjének ünnepe.

Augusztus 27. Ifjúsági mise a plébániánk ének- és zenekarának közreműködésével. .

A szentmisén az iskolakezdés közeledtével segítségül hívjuk a Szent Lelket (Veni Sancte).

Szeptember 8. Szűz Mária születése (Kisboldogasszony).

Szeptember 14. A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe.

Új káplánunk bemutatkozik

„Értük szentelem magam, hogy ők is meg legyenek szentelve az igazságban.” (Jn 17, 19)

Varga Lóránt vagyok. 1988. október 29-én születtem Szatmárnémetiben. 101 évvel napra pontosan később, mint Isten szolgája, Boldog Scheffler János, Szatmár vértanú püspöke (1942-1952). Amióta ezt tudom, mindennap imádkozom a szentté avatásáért, kérve közbenjárását szerettemért és hivatásomért. Hálát adok a jó Istennek, hogy meghívott a papi szolgálatra. Köszönöm Neki szerető szüleimet és testvéreimet, de minden rokonomat, barátomat és ismerősömet, akik nagyon sokat imádkoztak azért, hogy papként szolgáljam Őt és Egyházát. Nagyon sok nevelő, tanár és atya járult hozzá pappá formálódásomhoz.

2014. június 28-án szentelt pappá Debrecenben, a Szent Anna székesegyházban Bosák Nándor püspök atya. Abban a templomban, ahol előtte 20 évvel elkezdtem ministrálni. Első szolgálati helyemnek Mátészalkát jelölte ki. Ott éltem és szolgáltam mindezidáig a város két templomában és a hozzá tartozó 9 településen. Hiszem és remélem, hogy ha nem is méltó, de alkalmas szolgája lehettem a Mindenhatónak. A három év alatt nagyon sok jó tapasztalatban lehetett részem mind a plébános, mind a munkatársak és a hívek részéről. Az elköszönés az élmények miatt megható volt. Imáimban mindig gondolok rájuk.

2017. augusztus 1-jén kezdetét vette az új időszámítás az életemben. A debreceni Szent Család plébániára helyezett Palánki Ferenc püspök atya, aki még a váci szemináriumban a propedeutikus év alatt tanárom és spirituálisom volt. Nagy ajándékként fogadom ezt az új lehetőséget a lelkipásztori tevékenységeim sorában, annál is inkább, mert újszülöttként Szent Család templomban kereszteltek, igaz Szatmáron. Reményem, hogy a hívek bizalommal fordulnak majd felém, ezért nekem törekednem kell Isten szeretetét és irgalmas jószágát jelenvalóvá tenni.

Ez sosem könnyű feladat még egy felszentelt pap számára sem, de nem is nekem kell megváltani a világot szerencsére, hiszen azt az Úr Jézus már megtette. „Csak” engedni szeretném, hogy rajtam keresztül mosolyogjon rá az egyházközsége és mindenkire, akivel találkozom szolgálatom, életem során. Szent XXIII. János pápa

reggeli imáját szoktam imádkozni és abban van benne a következő: „Minden embert, aki csak találkozik velem, úgy fogadok, mint akit Te küldtél hozzám.” Ha ezt sikerül megvalósítanom a jó Isten kegyelméből, máris többet kaptam, mint reméltem. Ehhez imájukra feltétlenül számítok!

„Szólj be a papnak!”

A megszokások rabjaivá vált, elkényelmesedett keresztény életünk sokszor minden, csak nem tanúságtétel. Nem tölt el sem boldogsággal, sem pedig "élettel". Várjuk, hogy a világ végre megtérjen, felismerje az Igazat, mi pedig ki nem tesszük a lábunkat a templomból. Nos, ilyen és hasonló gondolatokkal teli fiatalokból verődött össze egy maréknyi csapat, akik a "Szólj be a papnak" kezdeményezéssel szeretnék kicsit befogadhatóbbá tenni magát Jézust a mai emberek számára. Ha Ők nem jönnek hozzánk, majd mi megyünk hozzájuk! Református, evangélikus és katolikus felekezetű, kellően nyitott és elszánt fiatalok próbálunk tanúságot tenni a hitünkről. Egy-egy alkalom adtával az érdeklődőknek lehetőségük van feltenni mindazokat a kérdéseket, amik az adott program témájához kötődnek, mindezt pedig nem egy templomban, hanem egy sörözőben/kávézóban tehetik meg. Tabuk nélkül, nyugodtan fel lehet tenni lelkészeknek, papoknak azokat a kérdéseket, melyek foglalkoztatnak bennünket. Szeretnénk megmutatni, hogy mi, keresztények igenis életképes, megszólítható és kellően vidám emberek vagyunk, nem pedig a mai világ által beskatulyázott esetlen, képmutató emberek. Idén nyáron pedig egy nagy kihívás elé néztünk: a Campus fesztiválon képviseltük Krisztust! Sokan félve mentünk ki, kicsit szkeptikusan, hogy vajon van-e ott keresnivalónk, mit szólnak majd hozzánk, lesz-e elég erőnk ehhez! És legnagyobb meglepetésünkre, pozitívan fogadtak minket, és kaptunk fentről kellő mennyiségű erőt is a szolgálathoz! Több száz érdeklődő fordult meg nálunk. A pár éves gyermektől kezdve, a fiatalokon át egészen az idősebbekig, tényleg minden korosztály bekukkantott hozzánk. Voltak, akik csak pár percet töltöttek a sátonál, de voltak, akikkel olyan hosszasan elbeszéltek az időt, hogy öröm volt arra rádöbbenni!

Természetesen ez még csak a kezdet! A cél az, hogy az emberekben elindítsunk valami komoly és mély dolgot, remélve, hogy Isten szeretetét és nagyságát Ők is meg tudják majd tapasztalni, ahogy mi is megtapasztaltuk annak idején a saját életünkben.

Gyarmati Ádám

A Szent Jobb

Szent István király épen maradt jobbjá a Szent Korona mellett a legfontosabb nemzeti ereklyénk. 1862-ben helyezték el a jelenleg is látható kápolnaszerű, gótikus ereklyetartóba. 1944-ig a budavári királyi palota Zsigmond kápolnájában, 1945-től a pesti angolkisasszonyok templomában, 1971-től a Szent István bazilika egyik kápolnájában volt (illetve van) az őrzési helye. Szent István halálának 900-ik évében, 1938-ban az aranyvonattal, majd 1988-ban és 2000-ben gépjárművel körbehordozták az országban. Egy Bihar vármegyei helységet a középkorban az ereklyéről Szentjobbnak neveztek el.

Rólunk mondták

Bizony zokon esik, vagy felháborodunk rajta, esetleg fanyar mosolyt vált ki belőlünk, ha a környezetünkben élők egyike - másika saját tudatlanságát, tájékozatlanságát eláruló, bántó megjegyzéseket tesz Egyházunkról, papjainkról, liturgiánkról stb. Íme néhány azok

közül, melyeket az elmúlt hónapokban a Tócoskertben hallottam. Némelyik állítást közvetlenül nekem címezték, míg a többinek csak véletlen fültanúja voltam.

- (1) Egy 60 körüli jogvégzett férfi mondta nekem: a magyar és köztük a debreceni katolikusok is a nyugatiakhoz hasonlóan el vannak puhulva, el vannak kényelmesedve, túl sokat foglalkoznak önmagukkal. Hol a segítőkészség? Hol az egyszerűség? Hol az áldozat?
- (2) Egy alkalommal egy helybelinek tűnő középkorú, jól öltözött férfi magyarázott lendületesen két (valószínűleg máshová való) vendégének a templomunktól kb. 10-15 méterre. Mikor melléjük értem egy ilyen tartalmú mondata ütötte meg a fülemet: „ilyenek a megépítésére fordítanak közpénzeket” – s indulatosan a templom felé csapott a kezével.
- (3) 80-as életévén túli, nyugdíjas tanár barátom mesélte, hogy II. János Pál pápasága idején egy alkalommal a kórházba került, ahol egyik szobatársának alábbi kijelentése mozdította ki őt lelki békéjéből: - Hiába utazgat ennyit ez a pápa, úgy se lesz nekünk ettől több pénzünk.
- (4) Vége felé tart a vasárnapi mise. Többekkel együtt ott állok hátul a lengőajtónál. Mellettem két ismeretlen fiatalember. A pap éppen kiöblíti a kelyhet, majd kiissza belőle a vizet és kezdi eltörölni. Az egyik fiatal elcsodálkozva, izgatottan, de vigyorogva súgja félhangosan a társának: - Láttad? Megitta a pap a mosogatóvizet!?

Mindennek van határa, de úgy látszik a tudatlanság és/vagy a rosszindulat határtalan.

- ács

Tudta(d)-e ?

A templomunkkal szembeni épületben működött sok éven át a Főnix Patika, mígnem a közelmúltban átköltözött a templomunk melletti egészségügyi centrum épületébe. Bizonyára kevesen tudják, hogy plébánosunk, András atya, egy jó pár évvel ezelőtti vasárnapon a patika – akkori - katolikus vezetőjének kérésére megáldotta a gyógyszertárat.

Vasárnapi szentmiséken felolvasó testvérek

Augusztus 20. (Szent István király ünnepe) : Nyakacska család

Augusztus 27. (Évközi 21. vasárnap): ifjúság

Szeptember 3. (Évközi 22. vasárnap): Mária Légió

Szeptember 10. (Évközi 23. vasárnap): Kasuba János

Megér egy mosolyt

- - Milyen nemzetiségű kocsi az, amelyik „F” jelzésű?
- - Francia.
- - És amelyiken „S” betű van?
- - Svéd.
- - Hát az milyen kocsi, amelyiknek „E” a jelzése?
- - Eszperantó!